

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računano se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pred sestankom državnega zbora.

Jutri se snide zopet poslanska zbornica in sicer — kakor kažejo vse okoliščnosti — zadnjikrat pred razpustom. Zasedanje utegne trajati do meseca junija.

Zbornico čakajo važne naloge, a prva in najvažnejša je volilna reforma. Ministerski predsednik grof Badeni ve, da dobi njegov načrt ne samo dvestojinsko nego še dosti večjo večino, naj se tudi češka delegacija odloči, da glasuje zoper načrt.

Po naših informacijah se začne razprava o volilni reformi šele po 20. aprilu. Trajala bo precej dolgo, kajti napovedanih je mnogo preminjevalnih predlogov, o katerih se brez dvoma unamejo daljše debate.

Mej preminjevalnimi predlogi je tudi nekaj taci, ki se tičejo nas Slovencev in mej njimi Klunov, naj se kronovini Kranjski dasta v peti kuriji dva poslance.

Kakor znano, je po vladnem načrtu dežela Kranjska prikrajšana, ker je določen le jeden zastopnik iz pete kurije, dasi bi po številu prebivalstva in le-tega davčni sili ter v primeri z drugimi kronovinami morala imeti dva poslance.

Uverjeni smo, da storé naši poslanci vse kar je mogoče, da pribore naši kronovini dva zastopnika v peti kuriji. Upanja pa ni skoro nič, da to dosežejo, ker se vlada za njih zahtevo neče potegniti in ker se jej ustavljajo odločilne stranke.

Vzlic temu in dasi ima načrt volilni reformi še mnogo napak ter nikakor ne odgovarja našemu idealu pravične in korenite volilne reforme, vendar nas veseli, da je vladnemu načrtu zagotovljena večina v parlamentu. Vemo, da je ta volilna reforma prav za prav nekaka spaka, ker hoče zastopstvo interesov spraviti v zvezo z občno volilno pravico, ker pušča v veljavi vse krivice sedanjega reda, a vzlic tem in mnogim drugim pomislekom se načrtu ne ustavljamo, ker se je s to reformo vendar storil korak k izboljšanju. Poslanska zbornica dobi po volilni reformi, kolikor toliko drugačne lice, a kar je najvažnejše, priznal se je princip splošne in jednake volilne pravice, položil se je temeljni kamen za

načrt, temeljitejšo in pravičnejšo volilno reformo.

Razmere v naši državi so take, da je le potom kompromisov kaj doseči in tudi volilna reforma je tak kompromis. Ž njo pa dobe nasprotniki se danjega volilnega reda mogočno orožje v roke, orožje, s katerim se bodo dosti lažje nego doslej borili zoper krivice sedanjega sistema ter delali na njih odpravo.

Umevno je, da ne bo časa, rešiti mimo volilne reforme še kakih večjih predlog. Želeti pa je, da se reši predloga o uredbi domovinstva in zakon o reviziji zemljiškodavčnega katastra, ker sta to predlogi, katerih rešitev je nujno potrebna v interesu prebivalstva. Vrh tega se dožene v spomladnem zasedanju še civilnopravni red in tudi načrt regulacije pokojnin. Več ne boče mogoče storiti.

Vlada želi pač, da se dožene tudi davčna reforma in obrtna reforma, ali to sta takogloboko sezajoči in interese vsega prebivalstva tičeči se stvari, da nikakor ne kaže, prepustiti njih uredbo sedanji zbornici. V trenutku, ko se je vzprejel načrt volilni reformi, kateri pomnožuje število volilcev in poslancev, ni poslanska zbornica več legitimovana sklepati o rečeh, katere se tičejo v zbornici zastopanih slojev ter jim nanašajo novih bremen. To je logična in naravna posledica volilne reforme in sicer tako silna posledica, da se jej bodo morali ukloniti tudi tisti, kateri bi radi zadnje ure svojega neomejenega gospodstva porabili v svojo osebno in v svoje stranke korist.

Tudi merodajni krogi so že prišli do prepričanja, da ne gre reševati s sedanjo zbornico reči, ki se nanašajo več ali manj tudi na tiste elemente, ki sicer formalno in zakonito že imajo volilno pravico, pa še nimajo zastopnikov v poslanski zbornici. Zato so se baje že odločili za razpust.

V Ljubljani, 13. aprila.

Ogerska kvotna deputacija si bode baje delo jako olajšala. Računati ji veliko ne bode treba, kajti odgovoriti misli avstrijski, da ne misli staviti nobenih novih zahtev, temveč se zadovolji s tem, da ostane vse pri starem. Seveda Madjarom bi bilo

prav, ko bi le Avstrija se hotela s staro kvoto zadovoljiti. Da bi ugodnejšo kvoto dosegli, na to niso mislili. Kar se je v tem oziru pisalo, se je le zaradi tega, da bi Avstrijo ostrašili, da ne stavi novih zahtev. Predloge avstrijske kvotne deputacije pa mislijo Madjari z vso odločnostjo zavrniti. Ko avstrijska deputacija dobi ogerski odgovor, bode precej jasno, da se kako sporazumljenje ne bode dalo doseči. Madjari niso vajeni prijenjaviti, ker je dosedaj vselej njihova obveljala, zato je verjetno, da bodeta šele novi zbornici to stvar rešili. Za jedno leto se pa sedanja pogodba začasno podaljša.

Kršnjavijski vladni hrvatski listi še sedaj jako hvalijo, ko je odstopil od načelnštva učne uprave. Naštevajo vse njegove zasluge in pri tem ne pozabijo nobene malenkosti, to pa zaradi tega, ker velicij stvari o njem nimajo povedati. Največja njegova zasluga je, da se je osnoval dekliški licej v Zagrebu. Potem se je za njegovega vodstva učne uprave osnovalo nekaj dekliških strokovnih šol, kjer se dekleta uče ženskih del. Realke je preosnoval, da je njih uredba bolj podobna gimnazijam. Boljše pa zaradi tega niso prav nič. Učiteljske je preosnoval, da se bolje poskrbi za izobrazbo bodočih učiteljev. Nekaj obrtnih strokovnih šol se je tudi za njega osnovalo na Hrvatskem. Višje ljudske šole je tako preosnoval, da so dobile obrtni, poljedelski ali pa trgovski značaj. Deželno obrtno šolo je preustrojl po švedskem sistemu, da se v njej bolj ozira na ročne spretnosti. V vsem je pa Kršnjavi malo dobrih idej imel in je le bolj posnemal avstrijske uredbe.

Fejervaryjevo povelje. Kakor je znano, je ogerski deželnoobrambeni minister s posebnim poveljem prepovedal deželnoobrambenim častnikom pohajati galerijo državnega zbora, ko je videl, da se častniki kaj škodoželjno posmehujejo, ko so poslanci razkrivali ministrove sleparije. Ta prepoved je pa vzbudila mej opozicijskimi poslanci veliko nevoljo, kajti zmatrajo jo za napad na pravico parlamenta. Zahtevali so torej, naj se razveljavi. Stvar se je izročila imunitetnemu odseku, ki je danes o tej stvari razpravljal. Minister je izjavil, da je prepoved zaradi tega izdal, ker so v zbornici njegov patrijotizem in njegovo postopanje tako sumničili,

Listek.

Läha in Ksjutka.

(Pripovedka Kota Murlyke. Prevel J. J. Kogej.)

I.

Nad rečico Pilénko*) stal je na veliki strmini del velikega sela Vyšnegorskega. Drugi del je ležal zdoli ob bregu rečice.

Zgoraj so bivali bolj premožni kmeti. Tam je bila lepa kamenena peteroglavna cerkev, bil je velik trg za semenj, nekoliko koč in kočic za trgovce, pošta in občinski zastop.

V dolini so prebivali ubožnejši kmeti — v pokvekanih hišicah, mej katerimi je bila peščica novih, pravičnih in samo jedna dvonadstropna.

Gori je živel Aleksej Zakromov — bogat kmet — živel v veliki hiši s 7 okni po vrsti, katero ni bilo greh imenovati celo palačo. Živel je s svojo ženo Avdotijo Ivanovno in malim petletnim sinom. Ta sin — Aläša ali Läha,**) kakor so ga doma imenovali — bil je jedini izmej vseh peterih otrok, katere so pokopali Zakromovi in kateri so umrli vsi v jednom mesecu na nalezljivi bolezni, škarklatini.

*) Čitaj: Piljónko.

**) Čitaj: Aljoša ali Ljoha.

Doli na bregu Pilénke je bival Aleksejev brat Ivan Zakromov, ubožen kmetič, živel z ženo in štiriletno hčerko. Tudi on je imel, kakor brat, nekoliko otrok, a vsi so umrli, predno so doživeli jedno leto, ostala je jedina Aksjutka — ljubeznjiva, debela, rudeča deklica z belimi lasmi in svetloplavimi velikimi očmi. Deklica se je vedno smejala in pri tem smebljaju delali sta se na rudečih licih dve globoki jamici. Doma so jo imenovali navadno „Ksjutka“. To je krajše in primernejše, so rekli.

Ivan Zakromov se je ubival od dne do dne. Trpel je glad in mraz, a nikdar ni prosil nikogar niti kopejke na posodo.

— Boljše potrpeti, nego v dolgavih sedeti! je govoril in niti pri bratu ni prosil na posodo, dasi bi temu ne napravilo velike težave, ako bi mu posodil deset, sto in celo tisoč rubljev.

Njegova žena Akulina Jakovljeva, — majhna, suha, a čvrsta ženska z dobrodušnim obrazom in krotkimi rujavimi očmi, — je bila pridna, uslužna delavka za družino in vedno je skrbela za vse v hiši, šivala, prala in vse kar je mogla in znala, popravljala in urejala.

To je bila dobra, redna družina, katera ne glede na njeno revščino nikdar ni ostala davka na dolgu. Ako je kdaj Ivanu pošlo, pa je etradal, prodal

kako stvar, ki ni bila neizogibno potrebna, a davek je plačeval voljno — in vsekdar trdil pri tej priliki sam pri sebi:

— Bog nas stiska v odpuščanje naših grehov.

Brata sta se videla malokdaj, in to večkrat poleti. Pozimi je pa bilo Alekseju težko iti k bratu z gore, a Ivanu še težje na goro. Pa saj ni imel po kaj hoditi v „gorenjo vas“, kakor so imenovali Vyšnegorci ta gorenji del sela. S trgovino se ni bavil, ker kupčevati ni vedel zakaj in s čem, zato tudi trga ni potreboval. V občinski urad je šel redkokdaj, samo na občinske shode, a v polje in log je vedla cesta po dolini okolo sela in vzdigovala se polagano na goro v dolgih ovinkih.

Dočim sta se brata redko videla, bili sta njeni ženi večkrat skupaj, kajti Akulina Jakovljeva je šla skoro vsaki dan s svojo Aksjutko k svakinji in svaku Alekseju Stepanyču. Njej kar nič ni bilo težko iti na goro s štiriletno deklico v naročaji. Ako ni bila kateri dan v gorenji vasi, jej je kakor nekaj nedostajalo in jo nekam vlekló. Bila je ne samo nagla, ampak tudi radodarna ženica, katera je zelo rada poklepetala in pogovorila se z vsako tovarišico, katero je srečala in je hotela govoriti.

Skupno z Aleksejem Zakromovim je živela njegova mati — priletna starka, a še čila, dasi je

da je presegalo meje objektivnega posvetovanja. Ministru se je torej zdelo potrebno, prepovedati prihod častnikom na galerijo, ker bi sicer prišla v nevarnost vojaška disciplina. Večina odsekov se je izrekla, da se pravica parlamenta ni kršila. To je bilo tudi pričakovati, saj se na ogerskem volilna svoboda nikdar ne krši, naj se še toliko volilcev po krivici iz seznama volilcev izpusti.

Reforme v Turčiji. Vse reforme, katere hoče Turčija uvesti, merijo le na to, da bi razdvojila še bolj krščansko prebivalstvo. V Armenijo bo poslalo več krščanskih uradnikov, a nobenega Armenca, temveč same Grke, za katere pa Armenci dosti več ne marajo, kakor za mohamedanske Turke. V nekaterih ozirih so Turki boljši kakor Grki kateri so močno podkupljivi. Za Makedonijo je tudi reforme obljubila, a storila pa še ni ničesa. Govori se pa že v Carigradu, da bode Turčija imenovala kot kristjanske uradnike v Makedoniji same Armence. Da se ti ne bodo v Makedoniji priljubili, je gotovo, ker ne bodo znali niti jezika prebivalstva. Armenci, posebno tisti, ki so v državni službi, pa tudi niso na najboljšem glasu. Izsavali bodo slovansko prebivalstvo. Vidi se, da se tudi v Carigradu razumejo divizo: Divide et impera.

Japanci mislijo preosnovati in znatno pomnožiti svojo vojsko in brodogradnjo. Iz sedanjih šestih divizij, napravijo jih 13 in sicer 12 divizij navadne vojske in jedno gardno divizijo. Število polkov se pomnoži s 28 na 52. Do 1902. leta so sklenili napraviti 56 novih, največ manjših vojnih ladij. V prihodnjih štirih letih bodo pa napravili 63 ladij, mej njimi tudi nekaj večjih. Ko se to vse izvrši, bode Japan vojna sila, s katero bodo tudi evropske vlasti morale jako resno poštovati. Pomisliti je, da so japonski častniki, zlasti višji, evropski izobraženci, vojaki pa jako trdni. Japan se očitno pripravlja na to, da odnese, kolikor je moč, velik plen, pri razpadu kitajske države. Kitajska je ramreč vsled zadnje vojne tako oslabela, da ni misliti, da bi se opomogla, posebno, ker ni dostopna za nikakršne reforme.

Dopisi.

Iz Železnikov, 12. aprila. Dan 7. aprila ostane marsikomu pri nas v dragem spominu, ker s tem dnem, tako upamo, se je tudi za nas pričela vesela spomlad. Bile ste zjutraj v bližnji podružnici kranjski Loreti (v Snži) zaliloške župnije dve sveti maši, v namen, da bi Bog po priprošnji Marije pomagal nam Železnikarjem. Marsikdo je sebe in svoje drage priporočal Marijinemu varstvu, ker jih bo moral zapustiti in iti kakor pravi pregovor „s trebihom za kruhom“. Bog daj, da bi vsi v tujini dobili zaslužka in kruha in da bi se srečnejši vrnili, kakor bodo odhajali, posebno pa je želeli, da bi si svoj vsakdanji kruh doma prislužiti zamogli, ker kaj se pravi na ptujem kruha si iskati, ve le oni, ki ga išče. Okoli devete ure dopoldne je prišel neki voznik, ki je bil slučajno to jutro v Škofjiloki, s posebno hitrostjo v Železnike in potrdil govorico, ki je vse velikonočne praznike krožila, da nas namreč naš velespoštovani in za nas uneti rojak g. drž. posl. Koblar v kratkem obišče. Sporočil je, da je videl danes zjutraj g. Koblarja v Škofjiloki, in da tedaj skoro gotovo danes počasti Železnike s svojim prihodom. Ne morem popisati, kaj je večina tukajšnjih prebivalcev pri tem naznanilu občutila. Vse je vrelo

bila že v osemdesetih letih. Ona je vladala nad sinom in nad navestjo, zato je pa nad njo vladal petletni unuk Laha. Z babico je napravil, karkoli je hotel, zato ga nista mogla udržavati ne mati, ne oče, ker sta bila oba in vsa hiša pod komando babice.

Laha je bil zelo navezan na svojo „nižnegorsko“ bratranko Ksajutko. Trikrat in celo štirikrat na teden jo je prinesla mati k njemu in pustila jo večkrat pri Alekseju Stepanoviču in svakinji po ves dan. Otroka sta živela prijateljsko, v ljubezni in sprila se malokdaj. Vesela, vedno smejoča se Ksajutka ni dajala nikakega povoda k prepiru. Ako se je pa časih primeril tak povod, se ga je Laha pametno in delikatno ognil. On ni nikdar rekel: „nočem“, ampak vedno „izvoli“ in „na“. Časih mu je Ksajutka vzela vse igrače — polarazbito lončeno posodo, zlomljeno piščalko, lesenega konja, bolj podobnega kostrunu, kakor konju. Laha je vse molče prenašal in pretrpel, samo nata je odprl in sopihal neusmiljeno. Na njegovem visokem, uzvišeno-obokanem čelu se ni pokazala nobena guba, in njegovi gosti svetlo-rujavi lasje so se razmršili na vse strani, kakor po navadi, ne glede na vedno skrb babice, katere jih je skrbno mazala s kravjim maslom in močila s kvasom.

(Dalje prih.)

in se gnetlo ter popraševalo, kako bočemo in moremo gosp. poslanca dostojno vzprejeti. Matere so oblekle svojo deco v boljšo obleko, in v vsej hitrosti kolikor je kratki čas pripustil, požurili so se in preskrbeli nekateri revnejšega stanu, da je moglo pri sprejemu že sadoneti nekaj strelcev iz topičev. Ravno tako se je tudi naše obč. predstojništvo v naglici zbralo, in šlo z gosp. županom na čelu g. Koblarju naproti. Bil je pa že tudi sadnji čas, ker takoj na to se je g. poslanec pripeljal. Gosp. župan in občinski odborniki so ga pozdravili in topiči so zagrmeli. Gosp. Koblar je ves ginen vprašal, kako smo mogli vedeti za njegov prihod, ker ni bil nikomur naznanjen. Občinsko predstojništvo je povedalo, da smo le slučajno zvedli za prihod gosp. poslanca, slavnostni vzprejem pa naj mu izraža naše spoštovanje in naše zaupanje. Vse je gospoda pozdravljalo, ko je v družbi g. župana in obč. odborikov korakal skozi naš trg. Matere so ga kazale svojim otročjem rekoč: Glejte gospoda, ki nam želi pomagati, in nam tudi hoče kolikor je v njegovi moči pomagati in nam dati kruha, katerega smo tako potrebni in katerega že tako dolgo pogrešamo. Bil je gospod globoko ginen, ko je videl kako zanimanje je zanj, kako ga revno ljudstvo ljubi in kako opira nanj vsa svoja upanja. Po kratkem odmoru šel je gosp. poslanec v družbi g. poslanca do gg. delodajalcev in obč. odborikov, povabil jih je na posvetovanje, kako bi se ukrenilo, da bi se naš revni položaj zboljšal in Železniki obvarovali popolnega propada. Bil je tudi pri gosp. županu. Naš skrbni in za blagor Železnikov uneti gosp. župan je povabil tudi delavce, kateri so se g. Koblarju po omenjenem posvetovanju predstavili, da njemu potojijo svoje reve in težave. Zbralo se jih je bilo precejšnje število in v njihovem imenu govoril je nadarjeni rojak gosp. D. in v jedernatih potezah obrazložil milovanja vredni stantukajšnjih prebivalcev. G. Koblar se je po teh pojasnilih izrekel, da spozna revo in bedo tega kraja, ter obljubil, da gotovo vse stori kar je v njegovi moči, da nas nikoli ne pozabi in ne zapusti. Prepričani smo, da, ako nam je Bog namenil še kdaj boljše čase, g. Koblar gotovo ne bo nobene prilike zamudil storiti za nas, kar megoče. Prosimo pa tudi vse druge gg. slov. poslance, da bi gosp. Koblarja pri vseh njegovih korakih v naš pridobrohotno podpirali. Obračamo se tudi do naših gg. obč. predstojnikov, da se v resnici poprimajo nasvetov g. Koblarja, in se na ustrašijo nikakega truda v naš in njihov prid, kakor to delajo v Kropi. Tako je pretekel dan, kateri nam ostane v prijaznem spominu, ker ta dan storil se je prvi resni korak v zboljšanje stana tukajšnjih prebivalcev. Srčna hvala pa g. Koblarju za njegov trud in za njegovo blago naklonjenost. Bog ga obrani nam še mnoga leta, da bi tudi jedenkrat videl dozoreti sad, za katerega je on trdo ledino prvi oral. V to pomoz Bog!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. aprila.

— (Volilni shod narodne stranke.) V „Sokolovi“ telovadnici v „Narodnem domu“ vršil se je včeraj dopoldne volilni shod, katerega se je vkljub neugodnemu vremenu udeležilo izredno lepo število pristašev narodne stranke. Shod je otvoril predsednik izvrševalnega odbora g. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški ter predlagal za predsednika volilnemu shodu g. poslanca Ivana Hribarja, čemur so volilci z živio-klici pritrdili. Pozdravivši zbrane volilce opozarjal je g. Hribar na važnost letošnjih volitev v občinski svet. V izrednih razmerah, v katerih se nahaja sedaj mestna občina ljubljanska, potrebujemo zmožnih, delavnih in odločnih mož v mestnem zastopu in želeli je torej, da se shod zjedini za kandidate, ki imajo voljo, z vsemi močmi delovati v korist mestni občini. Govornik konečno omenja kompromisa, ki se je lansko leto pod utisom potresne katastrofe bil sklenil s klerikalno stranko; ta kompromis ni obrodil zaželjenega sadu in ga torej pač ne kaže obnavljati. Pač pa je nujno potrebno, da poleg g. Hráškega pride še jeden inženier v občinski svet, ker bodo referati o stavbinskih zadevah vsaj nekoliko let dajali izredno mnogo posla. Gosp. Tuma priporoča v imenu obrtnikov kandidaturu g. Josipa Lenčeta, posestnika in gostilničarja v Gledaliških ulicah. Pri glasovanju bili so soglasno, oziroma z veliko večino vzprejeti kot kandidati za tretji volilni razred gospodje: Dolenec Oroslov, svečar in posestnik; Lenčeta Josip, gostilničar in posestnik; Turk Josip, izvošček; Zabukovec Jakob, c. kr. višji računski svetnik v p., in vitez Zitterer di Casa Cavallina Matija, c. in kr. stotnik v pokoju. Za kandidaturu g. Andreja Kalana ni glasoval ni jeden volilec. Za drugi razred bili so vzprejeti kot kandidati gospodje: Hrásky Ivan Vladimir, deželni inženier; Klinar Anton, deželni inženier, in dr. Tavčar Ivan, odvetnik in posestnik; za prvi volilni razred gospoda: dr. vitez Bleiweis-Trsteniški

Karol, deželni primarij in posestnik in Petričič Vaso, trgovec in predsednik mestne hranilnice. Predsednik volilnemu shodu g. Hribar apeloval je konečno na volilce, naj vsi složno oddajo svoje glasove postavljenim kandidatom in naj varujejo disciplino, kar je potrebno tem bolj, ker si bodo tudi klerikalci prizadevali, prodreti vsaj v tretjem razredu s svojimi kandidati.

— (Občinske volitve.) Na včerajšnjem volilnem shodu je bil soglasno postavljen kandidatom za III. volilni razred gosp. Josip Lenčeta, kateri nas je danes naprosil objaviti, da ponudene mu kandidature nikakor ne more vzprejeti, ter je o tem tudi obvestil izvrševalni odbor narodne stranke.

— (Mi smo krivi!) Zdaj ni prav nobenega dvoma več: mi smo krivi, da je sedanjí šolski zakon v tem oziru pomankljiv, da dovoljuje nemškega jezika nezmožnim otrokom obiskovati nemške šole. Sicer dregamo že kakih pet let, vsako leto meseca septembra, naj se poskusi doseči to, kar se je čedom ponesrečilo, namreč nekaka „lex Kvičala“, zakon, ki bi prepovedal vzprejemati nemškega jezika nezmožne otroke v nemške šole, — česar se do sobote „Slovenca“ ni zdelo nikdar potrebno — a vzlic temu je „Slovenec“ v soboto neovržno dokazal, da smo mi krivi, da takega zakona še vedno nimamo. Kdor ne verjame, je sovražnik vere in katoliške cerkve ter zasluži, da se pri slovesni procesiji z opeko pobije.

— (Kako ljubijo klerikalci naše gledališče.) Sobotni „Slovenec“ premleva zopet vprašanje o deželni podpori slovenskemu gledališču. Še vedno misli, da ujame koga v svojo, tako silno nerodno nastavljenost zanjko, še vedno upa, da prepriča koga o klerikalni ljubezni za naše gledališče. Polemizovali zaradi te stvari ne bomo več, saj ga menda ni pametnega človeka, ki bi ne bil že prepričan, da je bil Kalanov predlog fakičen manever, čigar namen je bil, prouzročiti letos nasprotstvo mej narodnimi in nemškimi poslanci, prihodnje leto pa naše gledališče zadušiti. Kako ljubijo klerikalci naše gledališče, svedoči ta-le resnična dogodbica: Iz okolice ljubljanske je prišla pred nekoliko tedni neka kmetska žena in je obiskala gledališko predstavo. Nekaj dni potem jej je poginila svinja. Ko je opravila svojo velikonočno izpoved, jo je izpovednik hudo pestil, da je bila šla v gledališče in svoje opomine zaključil z zatrdilom, da je ženi svinja poginila za kazen, ker je storila ta smrtni greh, da je prisostvovala gledališki predstavi „Revčka Andrejčka“. Tako izkazujejo klerikalci dejanski svojo blago naklonjenost slovenskemu gledališču.

— (Tiskovnega zakona § 19.) je tak, da se na njega podlagi lahko vse popravlja, kar kdo hoče. Utaji se lahko najočitnejša resnica — list mora priobčiti popravek, tudi če ima v rokah dokaze za svojo trditev. Na podlagi tega paragrafa nam je poslal gospod dr. Vinco Gregorič naslednji popravek: „Sklicevaje se na § 19. tisk. zakona prosim, da sprejmete sledeči popravek: 1. Ni res, da sem se že več mesecev pred 20. septembrom 1892 predstavljajal tedanjim članom visocega deželnega odbora in prosil, naj se mi zagotovi, da dobim primarijsko službo. Res pa je, da se je tedanji primarij dr. Dornig odpovedal službi dne 9. septembra 1892 in da sem se jaz po 20. septembru 1892 samo jedenkrat predstavil članom visocega dež. odbora. 2. Ni res, da sem dobil zagotovilo, da dobim službo jaz in nihče drugi. V Ljubljani 11. aprila 1896. Dr. V. Gregorič“. Ta popravek nima prav nikake vrednosti in ko bi se prejšnji deželni odborniki zasliali pod prisego, bi povedali to le: Ko je dr. Dornig dobil drugod službo, je gospod dr. Gregorič prosil, naj se mu zagotovi izpraznjena služba, in šele ko so mu slovenski dež. odborniki to obljubili, je šel na Dunaj študirat dermatologijo. Službo je potem dež. odbor radi formalnosti res razpisal in sicer z dne 20. septembra 1892, št. 71, (s tem bodi popravljena naša pomota), dasi je bila že zagotovljena gospodu dr. Gregoriču. Naj producira gosp. dr. Gregorič s častno besedo podprto izjavo prejšnjih dež. odborikov, na čelu jim tedanjega referenta dr. Vošnjaka, da ni res, kar trdim, da mu primarijska služba ni bila že pred razpisom pod roko zagotovljena, potem mu bode javno mnenje verjelo, prej pa ne. S popravki na podlagi § 19. tiskovnega zakona se ni še nihče opral!

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) imel bo danes zvečer ob 8. uri glavno skušnjo v Sokolovi dvorani „Nadnega doma“, katere naj se blagovolé vsi člani polnoštovilno udeležijo.

— (Posebni vlak ribniško-velikolaški.) s katerim se pripeljejo h koncertu „Glasbene Matice“ ribniški in velikolaški rodoljubi, pride v Ljubljano tri ob 4. uri 23 minut popoldne. Na južnem polodvoru pričakoval bode odbor „Glasbene Matice“ izletnike ter je pozdravil. Izletniki se odpeljejo ob uri 30 min. po polnoči.

— (Slovensko gledališče.) Sobotna predstava „Razbojnikov“ nas je ugodno presenetila. Bila je razmeroma in v nekaterih ozirih dokaj boljše od prejšnjih, poglavitno zategadelj, ker so bile uloge primernejše razdeljene in so tudi manjše uloge prišle to večje veljave. Nekateri stvari nam pa niso ugaale. Ulogo Švajcarja je igral g. Noll. Že pred leti je g. Noll nastopil v tej ulogi in dosegel takrat, kakor poročajo listi tistih časov, jako lep uspeh. Janko Kersnik, takrat gledališki kritik našega lista, je pisal navdušeno o njem. Mislili smo, da je Kersnik pretiraval — po sobotni predstavi pa smo prepričani, da ne. S tem je dovolj rečeno! Poleg gosp. Nollja se je zlasti odlikoval g. Verovšek kot Karol Moor. Igral je ulogo dosti boljše nego prejšnji predstavljalec in novič dokazal svojo kvalifikacijo za stroko junaških ljubimcev. Pohvaliti nam je tudi vse druge predstavljalce, tako tiste, ki so svoje uloge prvič igrali, kakor tiste, kateri so v dotičnih ulogah že prej nastopili, pred vsem gosp. Inemannom, katerega smo glede te uloge že opetovano jako laskavo ocenjali. Vsi beneficijantje so bili opetovano in živahno aklamirani. Gledališče je bilo — žal — le srednjedobro obiskano.

— (Imenovanje.) Konceptni praktikant pri nižjeavstrijskem namestništvu Ernest Stadler pl. Wolfersgrün je imenovan konceptnim praktikantom pri deželni vladi kranjski. Radi bi vedeli, je-li ta gospod slovenskega jezika zmožen. Morda je uradni list tako prijazen in nam to pojasni.

— (Dunajski pomožni odbor) se je dal fotografovati, ter sliko, obdano s fotografijami nekaterih ljubljanskih podrtin, poslal našemu mestu v spomin v roke g. župana Grassellija. Ta slika se menda obesi v mestni dvorani, izreka se pa želja, da bi se poprej izpostavila kje javno, ker bi ljubljancem gotovo vsaj po sliki radi poznali može, ki so na Dunaji toliko pripomogli k nabiranju podpor.

— (Kranjski odsek uradniškega društva Avstro-Ogerske in pa hranilno in posojilno uradniško društvo v Ljubljani) imela sta svoj letošnji redni občni zbor včeraj v dvorani pri „Maliču“. Zbora, kateremu je predsedoval načelnik, gosp. deželni šolski nadzornik Jakob Smolej, udeležilo se je 34 članov. Predsednik poročal je o delovanju uradniškega društva v občini in potem o posameznostih kranjske skupine. Za minolo leto, povdarjal je govornik, izkazuje društvo jednak napredek, kakor v predidajočih letih, ker so rezultati v vseh strokah njegovega delovanja v isti meri večji, le število umrlih društvenikov je bilo mnogobrojnejši nego v letu 1894. Računski zaključek izkazuje koncem letu 1895. v zavarovalni stroki nad 72.000 efektivnih pogodb za 71 milijonov gold. zavarovanega kapitala in letne rente ter nad 15½ milijonov gold. v rezervnih zakladih. V istem letu je društvo izplačalo nad poldrugi milijon zavarovanega kapitala ter 32.082 gold. podpor in prispevkov za šolske potrebe razdelilo med svoje člane. Tudi lansko leto je društvo zopet ponovilo svoje prošnje za uredbo službinskih razmer in plač za državne uradnike in pa pokojnin in oskrbnin za njihove udove in sirote ter te prošnje po deputacijah predložilo ministrom. Znano je, da je vlada zadnji čas dotične načrte že izročila državnemu zboru. Za kranjski odsek uradniškega društva pa je bilo minolo leto še posebnega pomena. Potresna katastrofa je tudi tu našla svoj odmev. Društveniki v Ljubljani in v bližnjih okrajih so bili po škodi občutno prizadeti. Odbor je izposloval od osrednjega društvenega oskrbnništva 1000 gold. ter to vsoto razdelil med oškodovance. Odbor obrnil se je dalje s peticijami na ministerski svet in državni zbor za izvanredno podporo državnim uradnikom, ki so trpeli škodo vsled potresa in s tem pripomogel, da se jim je podelila denarna pomoč. Isto tako je storil odbor svoje korake glede te podpore za tekoče leto. Sicer pa se v okrožju kranjske skupine uradniškega društva, razun da je smrt tudi tu precej članov pobrala v letu 1895., ni dosti premenilo. Ta skupina je štela koncem istega leta 372 članov in je imela vknjiženih zavarovalnih pogodb 424 za 461.539 gld. kapitala. Med društvenike razdelilo se je poleg zgoraj omenjenih 1000 gld. še nadaljnjih 800 gld. podpor ter

po umrlih članih ostalim rodbinam izplačalo 5700 gld. zavarovanega kapitala. — Zbor je odobril predloženo odborovo poročilo za leto 1895. ter predsedniku za njegov trud izrekel toplo zahvalo. Pri nadomestni volitvi v odsekov odbor so bili voljeni gospodje: B. Götz, Fr. Kreminger, A. Svetek in Mat. Zamida, za namestnike pa gospodje A. Biber, Ferd. Tomažič in R. Vesel. — Potem je zborovalo hranilno in posojilno uradniško društvo pod predsedstvom odborovega načelnika gosp. rač. svetnika Vilibalda Bregarja. Iz poročila za leto 1895 se razvidi, da je društvo štelo koncem istega leta 170 zadruženikov z vplačanimi deleži 12.277 gld. 56 kr. V istem letu se je novih posojil izplačalo 9765 gld. 66 kr., a vrnilo 8988 gld. 49 kr. ter koncem leta izposojenih ostalo skupaj 20.508 gld. 52 kr. Upravni čisti dobiček znaša 577 gld. 73 kr., iz kojega je izplačati 4% dividenda na uloge. Rezervna zaklada dospela je na 2070 gld. 85 kr. Zbor je potrdil računski zaključek, dal upravni odboru za leto 1895. absolutorij ter se njegovemu načelniku in isto tako načelniku nadzorovalnega sveta gosp. dru. Jos. Nejedliju za trudoljubivo delovanje toplo zahvalil. Pri nadomestni volitvi za leto 1896. so bili izvoljeni v upravni odbor gospodje: Fr. Kreminger, Jos. Pfeifer, Avg. Wester ter namestniki gospodje: A. Biber, B. Götz in Ferd. Tomažič, v nadzorovalni pa svet pa gosp. R. Vesel ter namestnika gosp. dr. Jos. Nejedli in J. Smolej.

— (Nekaj o zdravilnem cepivu proti davici) Zdravljenje davice s cepivom (Hulserum) je postalo v Ljubljani splošno veljavno šele v drugi polovici lanskega leta. Pokazalo se je v vsakem obziru priporočljivo in pri večini slučajev jedino uspešno. Lani je bilo v Ljubljani uradno izglasičenih 281 davičnih bolnikov. Od teh se je zdravilo 147 bolnikov s cepivom, 134 pa na drug način. Od cepljenecv je ozdravelo 90,5 %, od necepljenecv pa le 56,3 %. Umrljivost se je pri necepljenecv v primeri z letom 1894 še zvišala za 2,7 %. Te številke neovrgljivo dokazujejo, kako ničevi in prazni so pomisleki zdravnikov, ki nasprotujejo cepljenju in trdijo, da je bilo zdravljenje s cepivom le zategadelj tako uspešno, ker so bili slučajji davice lahki. Ker je pa cepljenje zdaj povsod in splošno razširjeno, se bo kmalu še ona peščica zdravnikov, kateri so zdaj še nasprotniki cepljenja, prelevila v njegove pristaše. Cepljenje priporoča tudi ročna raba zdravila, katero je popolnoma nenevarno. Le 6 % cepljenih bolnikov je dobilo namreč še kako drugo bolezen. Dokazano ni, da je to bolezen proizročilo cepljenje, dokazano pa je, da so vsi ti bolniki ozdraveli. — Cepivo se dobiva vsigdar zdravniško pregledano, sveže in ceno, za premožnejše ob lastnih troških, za ubožne brezplačno v c. kr. Rudolfovi bolnici na Dunaju. Ceni in olajšani dobavi (zasluga visoke c. kr. deželne vlade) se je tudi zahvaliti, da je umrljivost davice sploh z leta 1894. na leto 1895. pala z 42 %, na 26,3 %. Konečno še nekoliko podatkov o cepljenju samem. Prvi dan bolezní je bilo cepljenih 122, od katerih jih je 13 umrlo; drugi dan 20, umrl nobeden; tretji dan 2, umrl nobeden; pozneje trije, umrl 1. Slučajev je bilo 24 lahkkih, 81 srednjih, 42 težkih. Komplikacije so se pokazale izključljivo le pri onih bolnikih, ki so bili cepljeni prvi dan bolezní. Cepivo je bilo v 124 slučajih iz c. kr. Rudolfove bolnice na Dunaji, v 23 pa iz Hoechst na M.

— (Napad.) Svoj čas smo poročali, da je magaciner g. Bruno Köszler napadel uradnika kranjske stavbinske družbe g. Klemensa iz jeze, ker se mu je služba radi nezanesljivosti odpovedala. Preiskava je dognala, da se g. Köszlerju služba ni odpovedala radi nezanesljivosti in da Köszler tudi ni napadel Klemensa zavrtno, nego ga udaril in lahko ranil, ker je bil od njega dobil zausnico.

— (Obesil) se je minoli teden v Zgornji Šiški, neki furlanski delavec, najbrž v blaznosti. Predno je storil samomor, se je po Šiški izprehajal, držeč v roki vrh, s katero se je obesil.

— („Pedagogičsko društvo“) ki je imelo doslej svoj sedež v Krškem se preseli menda v Ljubljano. V „Popotniku“ se je oglasilo več udov, ki to žele, oziroma naj se ustanovi novo društvo. Stvar je že v tiru in se reši najbrž v zmislu predlagateljev te prenosne.

* (Nadporočnik in prostak.) Neki prostak lovskega bataljona št. 31 je te dni, ko je imel bataljon vaje v graški okolici, dvakrat ustrelil na svojega nadporočnika. Prvi strel je zadel nekega vojaka, in sicer v hrbet. Mož se je zgrudil smrtnoranjeno. Prostak je potem še jedenkrat ustrelil na

nadporočnika in ko ga ni zadel, je vrgel puško od sebe in bežal. Naravno je, da so ga drugi vojaki koj ujeli. Ko so ga pripeljali pred stotnika, je vojak povedal, da je hotel nadporočnika ustreliti, ker ga je ta nečloveško trpinčil. Kako grozno je moral ta častnik vojaka trpinčiti, da je vojak poskusil umoriti ga, dasi ve, da ga čaka sedaj za kazen smrt! Minister bo seveda v parlamentu „aktenmässig“ dokazal, da je tudi ta nadporočnik personifikacija milobe in prijaznosti, pravi oče svojih podrejenecv.

* (Poroka na smrtni postelji.) Dinar Franc Kirschner na Dunaju je živel nekaj let z dninarico Marjeto Vrana v divjem zakonu. Ko je obolel, mu je njegova ljubimka požrtvovalno stregla in nalezla od njega bolezen. Oba sta morala v bolnico. Ko je Kirschner izvedel, da so šteti dnevi njegovega bivanja na tej zemlji, je želel, naj bi se pred smrtjo poročil s svojo ljubimko. Bolniško vodstvo je preskrbelo vse, kar treba. Bolna žena se je prenesla v sobo, kjer leži Kirschner. Oba sta bila opravljena v navadno bolniško obleko, oba sta bila bleda ko smrt. Novosti je zdravnik kupil šopek. Kak kontrast! Po izvršeni poroki sta bila mož in žena prenesena zopet vsak na svoj odderek. Videla se nista nikdar več, ker je Kirschner še tisto noč umrl.

* (V veliki zadregi) je mestna občina berlinska. Neki mogunski bogataš jej je zapustil 400.000 mark s pogojem, da se mu postavi spomenik od bronu. Berlinski mestni očetje so zdaj v največji zadregi. Denar bi radi vzeli, spomenika pa si ne upajo postaviti, ne zategadelj, ker si zapustnik za občino ni pridobil nobenih zaslug, nego ker je bil svoj čas zaradi nekega hudodelstva zoper pravno zaprt. Socijalisti silijo, naj se denar vzame, češ, da tisti, ki imajo v Berlinu spomenike, niso bili nič boljši od tega zapustnika, čeprav niso bili nikdar zaprti.

Darila:

Uredništvu našega lista sta poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Andrej Mulej v Ljubljani 4 krone, namestu venca na krsto prijatelja Edvarda Hohna. — G. Anton Koder, c. kr. višji poštni oskrbnik v Bregencu, 5 kron družbi za piruhe. Skupaj 9 kron. Živela rodoljubna darovalca in njiju nasledniki!

Zahvala. Podpisane hvaležno potrjuje, da mu je izročilo sl. uredništvo „Slovenskega Naroda“ 11 kron 20 vin., katero svoto je nabral v družbi učiteljskih prijateljev v Dagi gosp. B. Andoljšek za učiteljski konvikt. Za ta blagodušan dar se g. nabiralec in in darovalec v imenu „društva za zgradbo učiteljskega konvikta“ najtopleje zahvaljuje Jakob Dimnik, blagajnik.

Brzojavke.

Dunaj 13. aprila. Danes so se začela posvetovanja o skupnem državnem proračunu za 1897. leto.

Dunaj 13. aprila. V dobro poučenih krogih se govori, da imajo potovanja nemškega cesarja Viljema namen, napraviti temelj za obnovenje trodržavne zveze.

Praga 13. aprila. Poslanca dr. Herold in Janda sta se pred svojimi volilci izrekla za volilno reformo. Dr. Herold je naznanil, da Baden pripravlja poravnavo s Čehi in da so nemški veljaki avtonomističnega mišljenja obljubili dr. Heroldu, da bodo podpirali federativne težnje češkega naroda.

Rim 13. aprila. Cesar Viljem ni hotel bivšega ministerskega predsednika Crispija vzprejeti v avdienciji.

Pariz 13. aprila. Nemški kancelar, ki je bil minoli teden v Parizu, je v četrtek imel pogovor z Bourgeoisom.

Narodno-gospodarske stvari.

— Albrecht Pieszcsek & Co. v Lipskem izdajatelj meseca oktobra 1894. l. obelodanjene in povsod zelo ugodno sojene knjige „Adressbuch des russischen Import- und Export-Handels“, nameravajo izdati univerzalno adresno knjigo za rusko importno trgovino. Ta knjiga bo v vseh večjih mestih ruskih javno izložena po trgovskih zbornicah, konzulatih, bralnicah hotelskih in kavarniških itd. Ruskim trgovcem se bo prodajala po 1 rubel. Knjiga naj služi ruskim trgovcem in tovarnarjem kot vodnik v evropski eksportni industriji in bo spisana, kolikor treba, v ruščini. V adresno knjigo se sprejemajo tudi inserati. Pogoji se poizvedo lahko v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani in se na željo določijo.

Izjava.

Na včerajšnjem volilnem shodu postavili so me gospodje volilci soglasno kot kandidata za občinski svet.

Zahvaljujé se gospodom volilcem najtopleje za izkazano mi in zame tako častno zaupanje izjavljam, da ponudene mi candidature nikakor ne morem vzprejeti.

V Ljubljani, dne 13. aprila 1896.

(2241)

Josip Lenče.

Meteorologično poročilo.

April	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
11.	9. zvečer	735.6	7.4	sr. zahod	oblačno	
12.	7. jutraj 2. popol.	731.8 729.9	5.0 4.5	sr. zahod sr. sever	oblačno dež	1.4
"	9. zvečer	729.2	4.7	brevetr.	oblačno	
13.	7. jutraj 2. popol.	726.5 725.1	3.0 9.5	sl. jz. zah. sr. jz. zah.	dež oblačno	34.1

Srednja temperatura sobote in nedelje 9.5° in 4.7°, oziroma za 0.6° nad in 4.4° pod normalno.

Dunajska borza

dné 13. aprila 1896

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	25	"
Avstrijska zlatna renta	122	"	25	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	25	"
Ogorska zlatna renta 4%	122	"	25	"
Ogorska krona renta 4%	99	"	15	"
Avstro-ogorske bančne delnice	983	"	75	"
Kreditne delnice	363	"	45	"
London vista	120	"	90	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	77	"
20 mark	11	"	55	"
20 frankov	9	"	90	"
Italijanski bankovci	43	"	66	"
C. kr. cekini	5	"		

Vsem sorodnikom in prijateljem naznanjam pretužno vest, da je moja ljubljena mati

Jera Belè rojena Pogačar

danes jutraj ob 10. uri, previdena s svetimi zakramenti za umirajočo, v 80. letu svoje dobe se preselila na boljši svet.

Pogreb bo iz hiše št. 8 Lončarske steze v sredo, 15. dan aprila ob 5. uri zvečer.

Svete maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah. (3240)

Ljubljana, 13. dan aprila 1896.

Ivan Belè.

Zahvalo

presrečno in najiskrenejšo izrekamo tem potom vsem blagim prijateljem in znancem, ki so nas mej boleznijo in ob smrti naše predrage nepozabne matere, oziroma tašče in stare matere, gospe

Josipine Keršin roj. Cerer

tolažili in nam izrekli svoje sočutje. Istotako zahvaljujemo se presrečno vsem darovalcem prekrasnih vencev in vsem spremljevalcem drage pokojnice k večnemu počitku, sploh vsem, ki so se nas spominjali o tej bridki priliki.

Sv. Peter na Krasu, dné 11. aprila 1896.

(2230)

Žalujoči ostali

Zahvala.

Povodom prenege smrti naše ljubljene hčerke

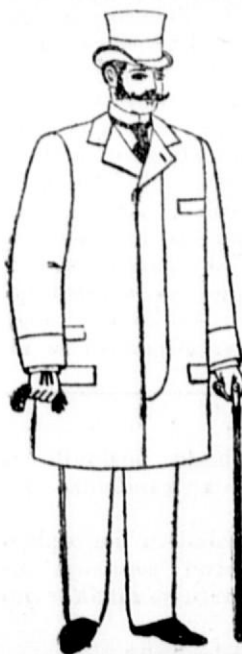
Vide

izreka vsem prijateljem in znancem za sočutje in darovane vence ter udeležitev pri pogrebu najtoplejšo zahvalo

(2239)

rodbina Fischer.

Kamnik, dné 11. aprila 1896.

Pomladanske obleke pomladanske površnike nepremočljive

haveloke

(2234—1)

za gospode in dečke, lahko tudi za gospe in dečke iz pristne velblodje dlake ali iz pristnega tirolskega lodna

priporočata v največji izbiri

Gričar & Mejač

Ljubljana, Slonove ulice št. 9.

Ilustrovani ceniki razpošiljajo se franco in zahtev.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Za tako mnogostransko skazano nam ljubljeno sočutje o priliki nenadne smrti našega, ljubljene, nepozabnega očeta in za mnogobrojno spremstvo pri pogrebu ter za lepe vence zahvaljuje se najiskreneje

(2233)

rodbina Hohn.

Ljubljana, 12. aprila 1896.

poštna praktikantinja

želi vstopiti gospodičino. — Ponudbe in pogoje vzprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Odvetniški koncipijent

vzprejme se letos v mojo pisarno.

(2237—1)

Dr. Papež.

Št. 119.90.

(2235)

Razglas.

Z ozirom na razpis natečaja za dobavo ške za zgradbo novega poslopja na mestu bivše vsled potresa podrti hiše meščanske bolnice v Ljubljani podpisani mestni magistrat priobčarja v seji magistratnega gremija dné 10. aprila t. l. izvoljene člane komisijona za presojo konkurenčnih izdelkov in sicer:

profesor J. Gnezda, načelnikov namestnik odbora za gospodarsko nadzorstvo o meščanski imovini;

mestni nadinženér J. Duffe;

deželni inženér J. Vi. Hrasky;

deželni inženér A. Kltnar;

bankir in veletržec J. C. Mayer;

mestni svetovalec dr. J. Sturè in

c. kr. nadinženér Fr. Žužek.

Magistrat deželnega stolnega mesta

Ljubljane

dné 11. aprila 1896.

Županov namestnik: Vončina.

Moške srajce

najfineje narejene

ovratnike, manšete, kuras

najboljši fabrikat

najnovije kravate

nogovice, jopiče, perilo za turiste

II. priporočla najceneje (2054-6)

Karol Recknagel.

VIZITNICE

priporočla

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Razpisno omenjeni prihajalni in odhajalni časi omenjeni so v srednjem voznem redu.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po moči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selthal v Anzeo, Ischl, Gmünd, Bolnograd, Steyr, Lince, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hebe, Karlove varo, Francovo varo, Prago, Lipeko, Dunaj, Novo mesto.
Ob 1. uri 10 min. sputraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selthal v Bolnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des Selthal v Bolnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregence, Curli, Genuvo, Paris, Steyr, Lince, Gmünd, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hebe, Francovo varo, Karlove varo, Prago, Lipeko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. sputraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
Mešan tega ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. sputraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipeka, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebe, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Bolnograd, Lince, Steyr, Gmünd, Ischl, Anzeo, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.
Ob 8. uri 10 min. sputraj mešani vlak s Kočevja, Novo mesto.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipeka, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebe, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Bolnograd, Lince, Steyr, Paris, Genuvo, Curli, Bregence, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabel, Trbiš.
Ob 9. uri 30 min. popoldne mešani vlak s Kočevja, Novo mesto.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiš.
Ob 9. uri 30 min. sputraj mešani vlak s Kočevja, Novo mesto.
Ob 9. uri 4 min. sputraj osebni vlak s Dunaja preko Amstetona in Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 30 min. sputraj v Kamnik.
Ob 8. uri 50 min. popoldne v Kamnik.
Ob 9. uri 50 min. sputraj v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 50 min. sputraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. popoldne iz Kamnika.
Ob 8. uri 30 min. sputraj iz Kamnika. (1705-84)

Gostilna v najem

se odda od 1. majnika 1896 v lepem kraju na Gorenjskem. (2205—2)

Več se poizvé pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

Nikdo

naj ne zamudi obiskati

vrta zmešnjav.

Odprt je

(2216—2)

samo še do srede 15. t. m.

Hrvatsko

dalmatinsko in istersko

staro in novo

vino

priporočla (2153—5)

trgovina z vinom

Mirko Broz-a

v Zagrebu, Kačičeva ulica št. 6.

Posiljatve se začne od 100 litrov.

Uzorci dobé se zastoj.

Trnkóczyja ustna voda

steklenica po 50 kr.,

Trnkóczyja zobni prašek

škatlja po 30 kr.,

kakor tudi

vse medicinično-kirurškične in farmacevtične preparate, specialitete itd., dijetetična sredstva, homeopatična zdravila, medicinska mila, parfimerije itd.

priporočajo in razpošiljajo na vse strani

lekarniške firme:

Ubald pl. Trnkóczy, Ljubljana, Kranjsko.

Viktor pl. Trnkóczy, Dunaj, Margarethen.

Dr. Oton pl. Trnkóczy, Dunaj, Landstrasse.

Julij pl. Trnkóczy, Dunaj, Josefstadt.

Vendelin pl. Trnkóczy, Gradec, Štajersko.

Pošilja se z obratom pošte.

(2151—3)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.